

[Eva Møller]

og at der er ansættelsestilbud til det tjenestemandsansatte personale ved statsskolerne.

Som nævnt i indledningen har et forslag af denne art været længe undervejs, bl.a. fordi det er et kompliceret spørgsmål. Generelt finder vi imidlertid, at det foreliggende lovforslag har behandlet alle problemer. Men enkelte ting synes jeg det vil være naturligt at få belyst under det kommende udvalgsarbejde. Jeg nævner her f.eks. en præcisering af, hvordan ministeren vil udnytte sine bemyndigelser. Det konservative folkeparti har altid været varsomt med at give ministre forskellige og for mange bemyndigelser. For det andet, hvordan det centrale pædagogiske tilsyn tænkes organiseret. Og som det tredje en belysning af det personalemæssige spørgsmål. Dette er imidlertid detailområder i en stor helhed, som vi kan tilslutte os, og vi vil da også gennem et positivt udvalgsarbejde medvirke til lovforslagets videre behandling.

Hanne Severinsen (V):

Venstre kan tilslutte sig dette forslag. Det er en naturlig forlængelse af den byrdefordeling, som man allerede for længe siden har gennemført, og som har betydet, at selv om man havde statslige gymnasier, betaltes driften af amterne.

Fru Eva Møller har allerede gennemgået nogle af detaljerne i forslaget, så det vil jeg ikke komme nærmere ind på, men jeg vil godt understrege, at det er forståeligt, at amterne, der skal betale driften, også er interesserede i rent faktisk at være husvært for gymnasierne, og det er i virkeligheden det, forslaget her drejer sig om.

Der er naturligvis en række praktiske ting, som i den forbindelse skal afklares. Det gælder læreransættelserne, hvor forslaget medfører, at man overgår til en amtslig ansættelse, dog således, at de statstjenestemænd, der ønsker det, fortsat kan være ansat som statstjenestemænd.

Det pædagogiske tilsyn bliver hos gymnasiedirektoratet. Der bliver ikke tale om, at amterne på nogen måde skal begynde at udvide deres administration på dette område. Tværtimod betyder forslaget en administrativ besparelse. Det betyder, at den personaleadministration, amterne allerede har, overtager den statslige administration, hvilket medfører administrative besparelser og forenklinger.

Samtidig slås det fast i forslaget, at også de pædagogiske forsøg fortsat kan ligge hos gymnasiedirektoratet. I den forbindelse foreslås Herlev statsskoles status som særligt forsøgsgymnasium ophævet. Det betyder imidlertid ikke, at Herlev ikke kan fortsætte med at have forsøg, men det betyder, at Herlev på linje med alle andre gymnasier indgår i den samlede pulje for forsøg. Men andre gymnasier får altså også en chance, hvilket kun er rimeligt.

Her kunne min ordførertale egentlig slutte, hvis det ikke var, fordi der har været så uendelig meget debat om forslaget, at man kan undre sig over, om det virkelig er det foreliggende lovforslag, der er blevet debatteret. Det er jo i virkeligheden så enkelt, det forslag.

Forslaget er jo, som jeg startede med at understrege, et forslag, der kort og godt betyder, at i fremtiden er amterne husvært, hvor det før var gymnasiedirektoratet. Så langt, så godt. Ikke desto mindre protesteres der jo på livet løs overalt i gymnasierne. Man har også fået nogle af eleverne til at protestere, og jeg husker selv som tillidsmand på min skole, at vi fik besked om, at nu var det snart på tide, at også vi fik taget os sammen til at protestere. Men hvad protesterer man imod?

Ingen af de konsekvenser, man frygter, er indeholdt i lovforslaget, men man frygter øjensynlig, at amterne vil være fantastisk hårde husværter, man frygter øjensynlig, at de vil være langt strengere til at spare, end staten er.

Der er selvfølgelig god grund til at være bekymret for gymnasiernes fremtid, når man ser på det faldende elevtal, men den bekymring har ikke noget at gøre med, hvem der er husvært. For at sikre, at nogle amter ikke skal centralisere for voldsomt og sammenlægge små gymnasier til store gymnasier, har man indføjet en paragraf i forslaget – og det kan jeg kun være tilfreds med – om, at ministeren skal godkende nedlæggelser. Hermed har man taget højde for nogle af de problemer, der har været rejst i debatten.

Det har været hævdet, at statsskolerne var normgivende for de øvrige gymnasier, men den normgivende funktion ligger jo først og fremmest i det pædagogiske tilsyn, og det vil fortsat være i gymnasiedirektoratet.

Men hvad med udbuddet af grene? Kan man ikke risikere, at amterne her vil skære